

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Mesto uvodnika.

Časopisje bodi zrcalo, bodi jasna slika vsega narodnega, političnega, gospodarskega in kulturnega življenja, bodi odsev vseh, posebno važnejših dogodkov, ki se zvrše na naši zemlji, in obenem odsev vseh važnejših pojavov v svetovnem gibanju. Zakaj ima to biti in kako, o tem danes ne bomo razpravljali. Pač pa moramo povdarjati danes nekaj, kar nam je ležalo že dolgo na srcu. Ako hočemo, da bode kak časopis res dobro in vestno izvrševal svojo vzvišeno nalogo, moramo pomisliti, da časnikar iz svoje uredniške sobe ne more videti v vse kraje, v vse kotove svoje domovine. On ne more videti, da so tega in tega dne bogvekje — recimo na Ptujski gori! — volitve, da je treba hudega boja za našo narodno stvar, ako se mu to ne sporoči. In baš merodajni činitelji, merodajni možje v posameznih krajih, in oni, ki zasledujejo javno življenje v svojih krajih ter čutijo v sebi zadostne zmožnosti, so svojemu narodu dolžni, da sporočajo o vsaki še tako majni, a za ljudstvo, za naš narod vendar pomembni stvari. Posebej je dolžnost gori imenovanih, da sporočajo svojim časopisom vedno in o pravem času o vseh v narodnostnem oziravajnih stvareh v svojih krajih, da ne zvenijo o velitvah v kakem narodno važnem kraju (kakor Spodnja Poljskava!) šele istega dne, ko se že volitve vrše. Časopis bodi glas ljudstva — in zato smo zapisali danes te besede dobromislečim in zavednim ljudem v prevdarek in opomin!

Naše občine in uradni list.

Vladni birokratizem, t. j. uradniki naše vlade so si naše občine tako lepo navadili za svoje hlapce, da vsak župan že naprej misli, da je občina neplačani hlapec glavarstva. A temu ni tako. Občine so v svojem delokrogu popolnoma avtonomne, one so le v zadevah prenešenega delokroga podrejene glavarstvu. Čestokrat opravljajo one posle politične oblasti, a ne dobe zato niti vinarja od države, narobe, večkrat jih glavarstvo kot za „lon“ upreže v svoj birokratski tovorni voz in one ga vlečejo ponižno molčeč ter so zadovoljne, da ne švrka bič po njihovih plečih.

Leta 1897. je začel znani sovražnik slovenskih zastav, okrajni glavar grof Attems v Celju izdajati za vse glavarstvo uradni list ter ga je začel dopošiljati vsem občinam, okrajnim odborom, župnim uradom, krajnim šolskim svetom, šolskim vodstvom, okrožnim in občinskim zdravnikom, okrajnim bolniškim blagajnam ter predstojništvom zadrug za visoko letno naročnino po 6 K.

Vse te korporacije so doslej ponižno plačevale uradni list meneč, da ga morajo plačati ter so v svoji ponižnosti celo prenašale žuganje z izterjevanjem. Okrajno glavarstvo se je postavilo na stališče „Aut-aut“ t. j. poskusimo, če pojde, je dobro, če ne, vse vrvi se nam ne morejo potrgati. Tako je tudi bilo. Uradnemu listu se doslej vrvi niso potrgale.

86 občin je vsako leto plačalo za uradni list	516 K
111 šolskih vodstev	666 „
55 krajnih šol svetov t. j. za polovico manj nego jih je; kajti polovica jih ima list skupno s šolskim vodstvom	330 „
69 župnih uradov	414 „
15 okrožnih zdravnikov	90 „
1 okrajna bolniška blagajna	6 „
8 zadrug	48 „

skupaj 2070 K.

Iz tega okroglega računa odpadejo nekateri župni uradi, ki uradnega lista niso hoteli plačati, prištejejo pa se zasebni naročniki, tako ostane vsota vedno ista. V tem računu so tudi nštete vse korporacije sedanjega novega konjiškega

okrajnega glavarstva. Od leta 1897. do konca lanskega leta so vse te korporacije plačale za uradni list 16.560 K iz žepa — davkoplačnikov.

Ta davek je po krivem naložen; kajti nikdo ni dolžan plačati naročnine za uradni list c. kr. okrajnega glavarstva, kdor si ga ni izrecno naročil.

Ukaze, naredbe, oznanila itd. ki jih glavarstvo razglasa, je dolžno ono na svoj račun izdajati in dostavljati dotičnim podrejenim uradom; kajti glavarstvo dobiva zato vsako leto od države svoj pavšal. Do leta 1897. so se vsi ukazi in sploh vsi dopisi okrajnega glavarstva v resnici izdajali in dostavljali brezplačno t. j. na račun glavarstva. Dalekovidni grof Attems se je zanesel na znano slovensko nevednost in zaslepljenost ter je upregel vse naše avtonomne šolske in cerkvene urade v plačilo uradnega lista, ter se povrh naredil za sebe prav dober „kšeft“, kajti lep del državnega pavšala, določenega za papir in hektografovanje dopisov mu je ostal v žepu, saj mu odslej to delo v obliki uradnega lista plačujejo slovenski davkoplačniki, ki so vajeni vladi tlačaniti.

Uradni list je le nova oblika in način, kako se ukazi občinam in drugim korporacijam razglasa. Nam davkoplačnikom ni ta oblika nič mar. Naj jih da glavarstvo pisati po pisarjih, razmnoževati z litografovanjem, hektografovanjem, s ciklostilom, s hitropisom, s takozvanim ročnim strojem za tipkopis ali s kakim v tiskarni ali kakor noče, za nobeden teh načinov ni zakona, da bi morale te stroške trpeti zgoraj našete korporacije. Uradni list je le komodna oblika in prijetnejši način uradovanja ter za glavarjev žetnar najmlajša molzna krava našega gospodarstva.

Takim načinom se smejo troški državnega uradovanja le tako dolgo po krivici občinam nalogati, dokler te molče. Kajti krivica ni krivica, dokler molčimo. Kakor hitro pa občine to plačevanje odklonijo z obrazlogom, da niso dolžne za pisarne okrajnega glavarstva ničesar prispevati, ker si uradnega lista niso naročile in da v Avstriji, doslej še ni zakona, ki bi dajal glavarstvu moč, troške za svoje uradovanje prenašati na ramena občin itd., mora to plačilo odpasti. Uradni list pa so dolžne še naprej sprejemati, a — brezplačno.

Glavar grof Attems nam je zaredil gada na prsih. Uradni list se tiska v tiskarni „Celeja“ v Celju, odkoder izhaja šuntanje in rogoviljenje zoper slovenski narod, odkoder se poziva na napade na naš imetek in pobjo na naše življenje. To pomeni, kako smo mi v gospodarstvu izvrstno razumni, a v politiki nad vse dozorili!

Le molčimo še nadalje, da bode gad na naših prsih dobival več mleka. Le molčimo, saj so naši davkoplačniki bogati, da lahko dajo glavarstvu na leto par tisoč kron v dar. Debelo kožo imamo, da niti ne čutimo, kako nas glavarstvo za ta „tringelt“ z gajžlo in korobačem tepe ter nas pred napadi in poboji niti brani noče! Tiho! Kaj ne veste, da moramo vse ubogati, kar si glava političnega očkezmisli! Poljublajmo mu roke z brzojavami in zahvalnimi pismi ter hvalimo njegovo politično modrost in svojo pamet! Kaj ko bi ga hoteli naše občine imenovati svojim častnim občanom?

Bog varuj, da bi sedaj komu v glavo padlo, poročati na glavarstvo, da uradnega lista ne plačamo, ker si ga nismo naročili in ker ga nismo dolžni plačevati. Ne, to bi bilo preneumno; kajti glavarstvo bi zaseglo občinske doklade, če bi namreč županstva in občinski odbori — molčali.

Vrag vzemi „Domovino“! Ali se ji meša ali kali? Kaj stika ona po pravnih zadevah naših občin? Tiha in zadovoljna naj bode, da sme izhajati.

Shodi županov, kje ste?

Na noge, politično društvo „Naprej“!

Politično društvo „Naprej“ in naše občine

opozarjamo na naredbo c. kr. namestnika za Štajersko v Gradcu z dne 30. aprila 1905, št. 1099,

po kateri si občine ne smejo državnega zakonika naročati naravnost pri ravnateljstvu c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaju, temveč morajo vsako željo po izpremembi jezika naznaniti c. kr. okrajnemu glavarstvu, oziroma politični ekspozituri. To se pravi, občine, ki so doslej dobivale za svoj dekar državni zakonik samo v nemškem jeziku, morajo do 1. listopada t. l. naznaniti c. kr. okrajnemu glavarstvu, da želijo odslej naprej prejemati državni zakonik v slovenskem jeziku; kajti na poznejša naznanila se ne bode moglo ozirati.

Nam se zdi ta naredba namestništva nezakonita. Občina je avtonomna, ona si plača državni zakonik sama ter ima tudi pravico si izbrati slovensko izdajo brez posredovanja glavarstva ter z ravnateljstvom državne tiskarne naravnost na Dunaj dopisovati v slovenskem jeziku, ne da bi bila navezana na rok. Zdi se nam, da se namestništvo boji, da bi se naročila po slovenski izdaji državnega zakonika „preveč“ ne množila; zato je iznašlo oviro ter postavilo plot, preko katerega ne bodo mogli zlesti oni župani, katere vodi glavarstvo na bergljah in na vrvi. Gospodje pri vladi si želé, da bi naše občine ostale še nadalje nezavedne, in da bi ostalo vse pri starem.

Gospodje pri vladi „spekulirajo“ tudi na to, kako bi mogli iz uradov državne tiskarne izpodriniti slovenske uradnike. Aha, jo že imamo! Tja gori ne smejo dohajati slovenska naročila in tudi ne slovenska pisma. To se doseže le tem načinom, če se naročila dopošiljajo glavarstvu, ta urad obdrži akt v svoji registraturi ter spíše nemško poročilo na državno tiskarno. Tako se bode odpravilo dohajanje slovenskih pisem na Dunaj, tekem par let pa poreče vlada: Slovenskih uradnikov ne potrebujemo, v državno tiskarno ne dohaja nič slovenskih dopisov, v prihodnje dajmo te službe Nemcem, Slovenci naj gredo služiti za hlapce, drvarje, radokope in navadne delavce v Bosno in v Ameriko.

Slovenske občine! Naj bode stvar kakoršna hoče, naročite si vse do 1. novembra 1905 državni zakonik le v slovenskem jeziku in če imate kaj opravka z državno tiskarno na Dunaju, dopisujte ž njo le v slovenskem jeziku, da ohranite našim sinovom službe v tem uradu.

Slovensko politično društvo „Naprej“ pa naj presodi, ali je naredba namestništva zakonita ali ne. Če to naredbo utemeljujejo morda drugi administrativni oziri, zakaj se niso v nji omenili? Občine vendar niso slepe kure, da bi ne smele vedeti in videti, kje je zrno, kje pleve!

Interpelacija

poslancev dr. Hrašovca in drugov v zadevi razobešanja zastav na šolskih poslopih,* vložena v deželni zbornici dne 19. t. m.

Redno se o priliki političnih in narodnih slavnosti v občinah, ki imajo nemško zastopstvo, okrasijo tudi šolska poslopja z narodnimi zastavami. Posebno se to godi v Mariboru, Celju in Ptuj. Tak slučaj je bil letos na Spodnjem Štajerskem n. pr. o priliki dvajsetletnega obstoja nemškega „Schulvereina“, dalje posebej v Celju o priliki položitve temeljnega kamna „nemške hiše“ ter otvoritve nove (nemške) dekliške ljudske in meščanske šole. Z ozirom na dejstvo, da vse šole vzdržuje dežela in da tudi slovensko prebivalstvo prispeva mnogo k deželnim dokladam, dalje z ozirom na dejstvo, da obiskujejo te šole tudi slovenski otroci, bi imeli mogočnejši v posameznih občinah dovolj vzroka, da ne krasijo tudi šol, ki bi naj bile neutralno mesto vede, ne pa torišče strankarske politike, s črno-rudeče-rumenimi zastavami. Nihče ne more tajiti, da slavnost polaganja temeljnega kamna „nemške hiše“ nima ničesar opraviti s šolo. Če pa deželni šolski svet pripusti ob takih prilikah razobešanje nemških zastav raz šole na Spodnjem Štajerskem, potem pač ne more

* Glej naš članek „Slovenske Zastave — prepovedane“ v št. 82. „Domovine“ z dne 17. okt. 1905.

zabraniti, da, če priredi katero slovensko pevsko ali telovadno društvo ali slovenska šolska družba kakšno slavnost, tudi slovenske občine krasijo svoja šolska poslopja s slovenskimi zastavami. A kako drugače se postopa v občinah, ki imajo slovenska zastopstva! Že ponovno so okrajne šolske oblasti prepovedale razobešanje slovenskih zastav raz šolska poslopja ali zapovedale odstranjenje istih. Tako so posebno v dobi od 1. 1897—1900 na šolska vodstva v laškem in konjiškem sodnem okraju prišle od celjskega okr. glavarstva tozadevne prepovedi. Interpelanti bi ne imeli nič proti temu, če bi veljala enaka pravica za vsako stranko in za vsako narodnost. Če je torej v pretežno nemških občinah dovoljeno razobešanje nemških zastav, smeli bi Slovenci z istim pravom razobešati slovenske zastave raz svoje šole. Očividna pristranost je pa, če oblasti v tem oziru ne postopajo popolnoma konsekvntno in enako. Podpisani zahtevajo v tem oziru jasnih določb in enakega postopanja. Zato prašajo njega ekselenco g. namestnika kot predsednika dež. šol. sveta: 1. Ali so mu te razmere znane, oziroma je-li voljan, se o njih uveriti? 2. Je-li kot predsednik dež. šol. sveta voljan, izposlovati razsodbo dež. šol. sveta, da se razobešanje narodnih zastav raz šolska poslopja vobče dovoli, v nasprotnem slučaju to splošno prepovedati, oziroma v slučaju splošnega dovoljenja naročiti c. kr. okr. glavarstvom kot okr. šolskim oblastim, da ne smejo razobešanja slovenskih zastav raz šolska poslopja na nikak način zabranjati?

Interpelacija

poslancev dr. Hrašovca in drugov na njega ekselenco dež. namestnika v zadevi postopanja mozirskega glavarja*, vložena v deželni zbornici dne 19. t. m.

V poletju t. l. se je vršila v sodnem okraju Gornjigrad vsled prošnje knezoškofijskega oskrbnistva v svrhu določitve vozne ceste za spravljjanje gozdnih produktov prek tujih zemljišč komisija, katero je vodila c. kr. politična ekspozitura v Mozirju.

K tej so bili vabljeni zastopniki prizadetih občin ter vsi prizadeti posestniki gozdov. Slo se je na eni strani za to, da se konstatuje potreba in smer nameravane gozdne ceste, na drugi strani pa za to, da se varujejo pravice posestnikov, ki bi imeli odstopiti potrebna zemljišča. Prebivalstvo gornjegrajskega okraja je, kakor znano, izključno slovensko. Čeravno so nekatere stranke izrecno zahtevale, da se sestavi zapisnik v slov. jeziku, vendar c. kr. okrajni glavar mozirski, ki je sam vodil komisijo, zahtevi ni ugodil, češ, da je njegova stvar, kako da protokolirati, ni ugodil upravičeni želji prizadetih strank ter je dal sestaviti zapisnik v nemškem jeziku. Niti izjave posameznih strank se niso zapisale v slovenskem jeziku, in zato so nekatere stranke odrekle podpis zapisnika, s pripomnjo, da ne razumejo, kar je zapisano, ker niso zmogne nemškega jezika. Čuditi se je, s kako trdovratnostjo se branijo politične oblasti, ki so v prvi vrsti poklicane, davati dober zgled, da se uvede jezikovna enakopravnost. Pri sodiščih je v mešovitih okrajih načelo, da se imajo izjave strank zapisati v jeziku, v katerem se je izjava podala. Zakaj ne velja to pametno in jezikovni enakopravnosti edino odgovarjajoče načelo tudi pri polit. oblastih? Najjednostavnejša pravica strank je vendar zahteva, da se njihove izjave vzamejo dobesedno v zapisnik. Od teh izjav je mnogokrat odvisna razsodba posameznega slučaja, ker razsodba se sklicuje v razlogih neredko na izjave strank samih. Kako pa more kdo trditi, da je stranka v resnici podala to ali ono izjavo, če se ista ne zapiše v jeziku stranke? V interesu dobre in pravične uprave in pravnih razsodb je, da v takšnih prašanjih ne prevladujejo strankarsko-politični nagibi. Neglede na nepostavnost je tudi brezobzirno, če se izjave strank ne zapišejo v strankinem jeziku, in se potem še od strank zahteva podpis takšnih zapisnikov.

Podpisani prašajo njega ekselenco: 1. Je-li voljan, se o slučaju prepričati? 2. Je-li voljan, c. kr. pol. ekpozituri v Mozirju strogo naročiti, da v bodoče zapisuje izjave strank v onem jeziku, katerega se poslužujejo stranke?

* Glej naš članek: „Politični uradnik in slov. zapisniki“ v štev. 78. „Domovine“ z dne 3. oktobra 1905.

Domače in druge vesti.

— **Zgodovinsko društvo za Spodnji Štajer** zborovalo je zadnjo nedeljo v celjskem „Narodnem domu“. Velika dvorana je bila čisto polna. Zborovanje je otvoril načelnik g. dr. Turner, potem pa je ob jako pazljivem poslušanju občinstva predaval g. prof. dr. Vrstovšek iz Maribora o celjskih grofi in njihovem razmerju k Jugoslovanskim deželam. Razvil je g. govornik, kako je moč v začetku malopomembnih živneških vitezov pri Braslovčah se širila čez Spodnji Štajer in Kranjsko, tako da so postali „bani v slovenskih deželah“, kako so prodirali dalje na Hrvaško in je poslednji grof Ulrik bil svak srbskemu Vuku Brankoviću in imel up do bosanske kraljeve

krone, zanetil pa si srd Mažarov, da so ga ubili. Ob koncu govora je hvaležno občinstvo burno ploskalo. Potem so se rešile notranje društvene stvari.

— **Cerkven rop.** V tukajšnji opatijski in kapucinski cerkvi je nekdo odnesel nabiralne tržice z nabranim denarjem vred. Ukradeni so s tem milodari za popravo cerkva in za papeža. V zadnjem času se taki ropi v celjski okolici čudovito ponavljajo.

— **„Vahtarca“** zdihuje in tarna, kaj bo, kaj bo, če se uvede splošna in enaka volilna pravica. Z nemštvom bi bilo „fuč“. V duhu že gleda, kako bi slovenski Krpan odsekal Brdavsvo glavo, kako bi število čeških poslancev naraslo na (o groza!) 118, slovenskih (vode, vode! meni je slabo!) na 24, reci in beri štirindvajset, kako bi nemštvo na Kranjskem niti enega poslanca več ne poslalo v drž. zbornico in bi bilo tako pri koreniki iztrebljeno in (o sam večni Bog nam pomagaj!) — in celjski mandat bi bil tudi „fuč“. Vse to vidi in gleda že v duhu „vahtarca“ in bridke solze toči in kolenca ji trepečejo! Vedi Bog, sedaj, ko se gre za ljudske pravice, je vse njeno junaštvo, ki je sicer kaže pri razbijanjih šip in pri pouličnih napadih, pri vragu! Gospodje, nikarte biti tako neusmiljeni, spomnite se vendar, koliko jih je že od same žalosti ieglo v „hladni“ grob. To bi bil pa tudi za nas prehud udarec. Kdo nam bo pa še skrbel za zabavo in smeh, če „vahtarca“ naposled dobi „jetiko“?

— **„Pazniško in delavsko podporno društvo v Trbovljah“** je poslalo „Slov. delav. podp. društvu v Celju“ za zastavo svoto K 21, katere je nabrala pri društv. koncertu dne 22. oktobra gospa Leeb, soproga predsednika ondotnega društva. Slovenski delavci, imate li pojem o narodni zavesti kakor Trboveljčani? Poročilo o koncertu sledi.

— **Nemški junaki.** Kadar se gre za razbijanje šip in pobjo, so takoj pri rokah. Kadar se pa gre za to, da bi to svoje junaštvo tudi pred sodnijo „juna“ pripoznali, pa se — poskrijejo. Minolo soboto bi se imela vršiti razprava proti nekemu Verhanu, ki je obdolžen, da je razbil šipo na „Nar. domu“, kar potrjujeta dve prič (Bobek in Orosel), ki sta pripravljene na to priseči. Verhan ni — prišel. Dr. Kowatschitsch kot njegov zastopnik odločno zanika, da bi bil Verhan krivec, češ, da on zna za pravega krivca, a da ga sedaj še ne sme imenovati, pač pa ga bo imenoval čez kake tri tedne, ko bo zadeva že — zastarela. Aha, prav dober odvetniški „knif“! Ti slavno junaštvo celjskih Nemcev Verhanove baze, kako klaverno si!

— **Kdo se tu vazeje?** Celjski magistrat kot zaščitnik slovenskega ljudstva — to je najnovejši kuriozum „vahtarca“. Minolo soboto je bil v Celju velik sejem. Prišli so tudi trije židje iz Ogrske kot prodajalci, a magistrat jim je odrekol dovoljenje za prodajo. Ker po obstoječih zakonih to ne gre, so šli židje k dr. Sernecu, ki je stopil na magistrat ter poučil tam gospode, da so postopali protipostavno! Prva blamaža! In potem prikveka „vahtarca“, pa trdi z vso resnostjo, da je hotel magistrat obraniti slovensko kmečko ljudstvo (čujte in strmite!) pred izkoriščanjem, češ, mestno prebivalstvo je že dovolj pametno, da ne gre židom na lim. A glejte spaka! Prič imamo nešteto, da se je baš okrog omenjenih židov gnetlo največ mestnega prebivalstva! Druga blamaža! Sicer pa roko na srce, gospodje na magistratu in pri „vahtarci“: niste imeli namena varovati naše ljudstvo, pač pa trgovca Rascha, ki so mu ti židi seveda delali veliko konkurenco. Pametneje bi bilo, da ste to lojalno priznali! Pa seveda, — potem bi bili mi zopet prikrajšani za eno notico v rubriki „Aus Stadt und Land“ (po slovensko: „za smeh in kratek čas!“).

— **Vojnik.** Predsednik tistih, ki jih ni, je nekdo v Vojniku. Od giftne krotice v Ptuj pa do vsenemškega „Tagblatta“ na Dunaju je vse pisalo, da se je krajni šolski svet za nemško šolo razdružil zaradi kateheta. Neki visoki gospodje so pa zacoprali in tisti, ki jih ni, so prišli takoj na dan. Te dni je namreč predsednik imenovanega in razpuščenega šol. sveta sam prišel k g. katehetu in mu naznanil, da bo odslej počeval na slovenski šoli. Seveda je katehet to slišal z velikim veseljem, malo pomislil in takoj zadel: „Aha, predsednik tistih, ki jih ni. Preveliko veselje jih je na dan prignalo.“ Toda, pst! g. urednik! Tisti, ki so se potuhnil, ko so listi upili, da jih ni, so zdaj prišli na dan in kaj bi bilo, ko bi prišli na dan tudi s kakšnim popravkom v vašem listu? Kako bi se le glasil? Tako-le: nisem predsednik tistih, ki jih ni; res pa je, da sem predsednik tistih, ki so. To bi bil tobak, kaj ne? Kaj pravi na to oskrbnik v hiralnici?

— **Vojnik.** Pozivljamo krajni šol. svet nemške šole, da nam pove, kedaj se je razpustil, in če je to storil, zakaj tega ni naznanil vsem članom. Ves svet je zdaj prepričan, da se je omenjeni kraj. šol. svet res zgubil. Povejte nam, če ste še pri življenju.

— **Brežice.** Temeljem zakona z dne 23. junija 1892, dež. zk. št. 75 zjedini se je 15 občin brežiškega okraja „v zdravstveni okraj“. Župan Janez Slovenc v Artičah pa je bil zvoljen pred-

sednikom tega zdravstvenega distrikta. Dne 5. julija 1902 je bil imenovan dr. Jožef Strašek zdravnikom tega distrikta. in takrat še slovenski okrajni zastop je v plenarni seji dne 28. julija 1902 določil temu zdravniku plačo 1500 K na leto. Ta sklep je bil pri vseh prizadetih občinah razglašen in skozi 14 dni je bil nabit na občni tabli, in ker se nihče ni pritožil, se je spisala z zdravnikom dr. Strašekom pogodba, ki je postala postavno pravomočna. Leta 1903 pa je prišel okraj v nemške roke, — potem, ko so bile razbite šipe „Narodnega doma“, — in novi možakarji so hitro plačo distriktnemu zdravniku postavili. Andrej Levak, podpredsednik okrajnega odbora, je tožil dne 9. marca 1903 dr. Höllerja in notarja dr. H. Wiethalerja radi žaljenja časti in to je povzročilo, da je c. in kr. komornik baron Moscon z nemškimi somišljeniki okrajnemu glavarstvu naznanil, da se ne bo več vdeleževal se okrajnega odbora, oziroma zastopa. Izjava nemških mogotcev pa ni ovirala delovanja okrajnega zastopa, ker so imeli Slovenci itak postavno zahtevano večino. Mesca maja je nemška frakcija poslala na deželni odbor pritožbo radi imenovanja dr. Straška distriktnim zdravnikom in ta korporacija je brez vseh razlogov sklep okrajnega zastopa z dne 28. julija 1902 razveljavila, meneč, da ni bil nemški zdravnik v Brežicah dr. Höller o tem sklepu obveščen. Čudna definicija zakona, — ki sploh o Höllerju ne govori — pa je dala povod, da se je dr. Strašek radi zadržane plače obrnil na sodnijo, zdravstveni okraj pa na namestnijo, da se razveljavi ta kuriozni nepostavni odlok deželnega odbora, z opombo, da po namestniškem razglasu z dne 27. januarja 1896, § 2, le zdravstveni distrikt nastavlja zdravnika ne pa „dr. Höller“. Namestnija je sklep okrajnega zastopa, namreč pogodbo z dr. Strašekom kot postavno odobrila in je omenila, da ni bil deželni odbor opravičen, na protipostavno predloženo pritožbo nemške manjšine, kaj ukreniti. Dne 20. t. m. je bila pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju obravnavana v tej zadevi, pri kateri sta g. dr. Strašek kot tožnik in g. dr. Benkovič kot njegov zastopnik dosegla popolno zmago nad nemškutarskim okrajnim zastopom. Seveda gre stvar vsled pritožbe obsojencev še na višje instance. A skoro gotovo je, da „nemški“ možakarji tudi tam pogore.

— **Brežice.** Dne 22. t. m. zvečer se je pripeljal posestnik vinogradov v Sromljah gospod vitez pl. Thiery v Brežice; v obližju Matheisove hiše se je kočijaž hotel izogniti nekemu nasproti drdrajočemu vozu, voz se je zvrnil in gospod Thiery si je zlomil nogo.

— **Brežice.** Pri javni dražbi, ki se je vršila v prodajalni umrlega trgovca Franca Varleca dne 23. t. m., je kupila narodna tverka Uršič & Lipej vse blago za 32.300 kron in je isto pod ugodnimi pogoji prepustila bivšemu poslovođu gospoda Varleca, gospodu Jožefu Boječimu. 7 dražbenikov je bilo navzočih, med njimi tudi dva sinova Izraela iz Zagreba.

— **Iz Rečice na Paki.** Gostilničarji gornje savinske doline, pozor! Kakor vsako leto, tudi letos gostilničarji zopet hitijo, da si nakupijo dovolj izvrstnega vina, da s tem vstrežejo svojim gostom, in da jim proti koncu leta vina ne zmanjka. Tudi letos zopet premišljujejo in poizvedujejo, kje bi se dobila dobra kapljica. Po paških gorica se je letos pridelalo precej mošta, ki je tako izvrsten, kakor že veliko let ni bil. Vabimo torej gostilničarje, naj ga pridejo poskušati, ne bo jim žal! Pri tem pa moramo nekaj opomniti. Kakor se namreč povsod najdejo ljudje brez vesti, tako je tudi tukaj nekaj vinskih barantačev, kateri sedaj letajo okoli in po nizki ceni slabo vino kupujejo, potem vse premešajo in kot paško vino prodajajo gostilničarjem. Seveda se to moštu še ne pozna, ampak poznejši čas. Ni čuda, da, kdor poskusi takšno „brozgo“, ne mara zanjo in gostilničarji nočejo kupovati paškega vina. Škodo pri tem ima pošten vinogradnik, dobiček pa nepošten barantač. Gostilničarji gornje savinske doline, vprašajte naše vinogradnike, kdo je tisti, ki vse „trpine“, ali kakor pri nas pravijo „štoker“ pokupi in potem teden za tednom preša. In kaj preša? Morebiti vino? Da, vino, tisto vino, katero potem prodaja kot pristno. Dobro bi bilo, da bi se kdo našel in to pristojni oblasti naznanil. Mislimo, da bi se tudi od strani občine lahko kaj ukrenilo! Gostilničarjem pa svetujemo: kdor si hoče nakupiti pristnega Pačana, naj se sam k nam potruži in dobil bo izvrstno blago. Na dobičku bo vinogradnik in gostilničar. Vinogradnik bo bolje prodal in gostilničar bo dobil pošteno blago. Torej, kupci, pridite poskusiti naše blago, barantačem pa pokazite — figo. Več vinogradnikov.

— **Brežice.** Zadnjič ste omenili v „Domovini“, kako se je „bivši“ vodja trboveljskih socialistov izrazil o delavcih. No, na socialdemokratskem shodu v Brezini pri Brežicah dne 3. t. m. se je izrekel urednik „Rdeč. Prap.“ napram nekemu železn. uslužbencu, da je spodnještajersko ljudstvo: „verschlagene Leute“ (zabiti ljudje!). Seveda, ker jim ne gre na lim! Slovenci, pomnimo!

— **Sv. Križ na Murskem polju.** Opekar g. Hoenigmanna v Lokavcih je kupil občinski zastop radgonski. Nemci se tega silno vesele, češ, da so si na ta način radgonski in ljutomerski

Nemci(?) podali roke v nadaljni krepki boj. Bomo videli!

— **Ljutomer.** V tukajšnje realke so bodo sprejemali učenci v petek dne 3. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne in sicer v učni sobi na glavnem trgu. Tisti učenci, ki pridejo na novo, naj s seboj prineso zadnja šolska naznanila, ali pa spričevalo.

— **Št. Lenart v Slov. goricah.** Pretresla nas je vest, da se je minoli četrtek hotela gospa občespoštovanega, blagega g. dež. sodn. svetnika dr. Kronvogla usmrtiti. Na posestvu svojega soproga v Čermli je ustrelila nase s pištolo, a se ni zadela smrtno. Vendar se boje, da ne bo okrevala. Blaga gospa je kazala zadnji čas večkrat veliko otožnost.

— **Juršinci pri Ptaju.** Naš poštni urad, ki ga je doslej skozi veliko let vodil občespoštovani g. Franc Koser, posestnik in gostilničar, je prevzel njegov sin Fran Koser, dosedaj poštni uradnik na Pragarskem.

— **Ko so Nemci slavili Schillerja,** je poslal štaj. dež. šolski svet z odlokom z dne 2. maja t. l. št. 4809 tudi na slov. šole za šolske knjižnice po dva komada: „Friedrich Schiller (Sein Leben und Wirken von Fr. Frisch) in po dva komada Schillers Dichtungen in einer Auswahl von Fr. Frisch. Mi Slovenci smo slavili Prešerna, ki je za nas gotovo iste, če ne večje važnosti kot za Nemce Schiller, in prav lepo bi bilo, ko bi deželni šolski svet tudi sedaj postregel našim šolam s knjižico: „Slava Prešernu!“ Opozarjamo s tem merodajne kroge, da se za to pobrinejo in da spomnijo deželni šolski svet na to proketo njegovo dolžnost.

— **Okrajni šolski svet vranski** je imenoval v svoji seji dne 25. kimovca t. l. za prihodnjo šestletno dobo sledeče šolske ogledce: Vransko: g. deželno sodni svetnik Rotner; Št. Jur ob T.: g. Južna, veleposestnik; Gomilsko: g. Čukala, trgovec in župan; Marija Reka g. učitelj Pečar v St. Pavlu; Orla vas: g. Plaskan st., posestnik; Polzela: g. Repič, posestnik in mizar; Braslovče in Letuš: g. Prislán, posestnik v Parizlah.

— **Okrajni glavar ptujski** je razposlal na vse občinske urade svojega glavarstva pisma, naj se preskrbijo s pisnim materijalom (papirjem itd.) in pripomni povsod, da se dobi jako dober papir v Blankejevi trgovini v Ptaju. Torej okrajni glavar agitator za nemško trgovino! Prepričan naj bo, da mu slovenske občine ne bodo šle na lim njegovih lepih besed. Slovenske občine, tudi mi imamo trgovine z jako dobrim blagom!

— **V Muro je skočila** v Gradcu 14 letna dekla Marija Cafuta, doma iz Hajdinja pri Ptaju, ker jo je ljubček zapustil v drugem stanju. Potegnili so jo sicer iz vode, a je hudo bolna, da so jo prepeljali v bolnišnico.

— **Umrl je** dne 19. t. m. v Gradcu v bolnišnici usmiljenih bratov g. kaplan France Čuček, doma iz Sv. Ruperta pri Mariboru, ki se je na lovu po neprevidnosti s puško obstrelil.

— **Naši „Vsenemci“** se silno jeze, ker je v deželni zbornici pri volitvah v železniški odsek propadel vsenemški kričar Wastian kot zagovornik železniške proge Maribor-Wies proti posl. Rokitanskemu, kot zagovorniku sušnalske proge.

— **Umrl je** dne 20. t. m. bogoslovec-četrtoletnik v Mariboru g. Jože Fridauer, doma iz Št. Vida pri Ptaju.

— **Nevednost ali nagajivost?** Tvrdba J. Pipan & Co. v Trstu je poslala na nekega trgovca v Polzeli na Štajerskem blago in naslovila vožni list na postajo Polzela-Braslovče, a železnica ni poznala tega imena in ni vedela kam blago poslati, dokler ni spremenila tvrdba slovenskega imena postajnega v Heilenstein-Frasslan. Ne vemo, ali vlada pri južni železnici večja nevednost ali večja nagajivost, ali pa morda oboje skupaj. Naj bo to ali ono: škandal je, da se take reči dogajajo še vedno pri nas v Avstriji, ko na primer dospe popolnoma slovensko naslovljeno pismo iz Amerike vselej v roke adresata, pa naj bo v zadnji gorski vasi slovenskih dežel.

— **„Ljubljanski Sokol“** je imenoval starost slovenskih planincev, g. Frana Kadilnika, častnim članom.

— **50 letnica smrti Mateja Langusa.** Danes je 50 let, odkar je mrtev slovenski slikar Matej Langus. Rojen je bil v Kamni Gorici 9. septembra 1792, umrl 20. oktobra 1855 v Ljubljani. Od zrebliarskega kovača se je popel do znamenitega slikarja, ki je okrasil mnogo cerkva po Kranjskem s svojimi oljnatimi slikami in freskami, n. pr. ljubljansko stolico, frančiškansko cerkev v Ljubljani, cerkev na Šmarjni gori itd.

— **Z družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je sklenila pivovarna G. Auerjevi dediči v Ljubljani, kakor je bilo že objavljeno, jako ugodno pogodbo glede družbinega piva. Ker pa imenovana pivovarna ni imela namena delati konkurence pivu ostalih domačih slovenskih pivovaren in ker bi bilo v korist naši družbi, da se sklenejo enake pogodbe tudi z ostalimi slovenskimi pivovarnami — je pivovarna G. Auerjevih dedičev v Ljubljani zadovoljno dovolila, da sme družba skleniti tudi z „Delniško družbo združenih pivovarn v Žaleu in Laškem trgu“ slično pogodbo.

— **Dar.** „Podporno društvo za slovenske visokošolce v Pragi“ je prejelo od neznane dame 1000 K v svrhu, da se ustanovi fond v trajajoči spomin ranjke gospe Terezije Koutecké, roj. Čermákové, kateri se ima po njej imenovati. Iz tega fonda se morajo podpirati revni slovenski dijaki na čeških visokih šolah v Pragi. Blagi darovalki izreka društveni odbor iskreno zahvalo.

— **V pokoj je šel** profesor na ljubljanskem učiteljskem g. Jakob Vodeb, kateremu je bil tem povodom podeljen naslov šolskega svetnika.

— **Slavni češki virtuozi na gosli,** Ondříček je hotel v Kremsu koncertovati. No slavna nemška kultura je tudi tukaj pokazala svoje cvetove. Dasi je Ondříček edino umetnik, so nemški nacionalci uprizorili gonjo proti njegovemu koncertu. Virtuozi je koncert odpovedal.

— **Odlikovanje.** Kontrolor mestne hranilnice ljubljanske, g. Anton Trstenjak, ki je zastopal „Slov. Matico“ pri otvoritvi srbskega vseučilišča, je dobil red sv. Save III. vrste.

— **V Domžalah** nameravajo ustanoviti „Sokola“.

— **„Edinost“** zatrjuje, da bi v slučaju uvedbe splošne in enake volilne pravice si Slovenci v Trstu priborili na vsak način vsaj 1 mandat.

— **Vojaška vest.** Graški listi priobčenejo vest, da postane sedanji poveljnik tretjega vojnega zbora v Gradcu feldcajgmajster Succovaty generalni arizadni nadzornik, njegov naslednik pa da bo nadvojvoda Leopold Salvator.

— **Nekje se je nekoč zgodilo** sledeče: Slovensko društvo, ki ima v svojih pravilih, da mu je poslovni jezik slovenski, je vložilo naznanilo o veselici v nemškem jeziku. Nemški magistrat mu je naznanilo vrnil nerešeno z opominom, da je društveni poslovni jezik slovenski. Pa ne mislite, da je bilo to v Celju! — Slovenska društva, ne nabirajte si takšnih blamaž!

— **Na Kranjskem** se vrše ljudski shodi za splošno in enako volilno pravico.

— **Prvi sneg** so imeli v Ljubljani dne 23. t. m. okoli 7. ure zjutraj.

— **Fran Ondříček,** glasoviti mojster na goslih, bo v prihodnjem mesecu koncertiral v Zagrebu.

— **Tuji v Opatiji.** Od 1. septembra 1905 do 19. oktobra je prišlo v Opatijo 4581 oseb. Od 16. oktobra do vštete 19. oktobra je prirastlo 248 oseb. Dne 19. oktobra je bilo navzočih 1188 oseb.

— **Fra Grga Martić.** V spomin temu velikemu oznanjevalcu bratske ljubezni in pesniku narodne svobode, hrvatskemu Homeru, so priredila hrvatska društva v Mostaru sijajen večer v soboto, dne 21. t. m.

Društveno gibanje.

— **Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo** zboruje dne 5. listopada t. l. ob 1 uri popoldne v Šmarji.

— **Akad. teh. društvo „Tabor“** v Gradcu ima v sredo, 25. oktobra svoj I. redni občni zbor.

— **Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju** si je izvolilo na svojem I. rednem občnem zboru dne 20. vinotoka sledeči odbor: predsednik phil. Lovše, podpredsednik phil. Mravljak ml., tajnik iur. Fettich, blagajnik iur. Jelenc, knjižničar phil. Cimperman, arhivar phil. Holeček, gospodar iur. Leskovec, namestnika iur. Bončina in vet. Lesničar; pregledniki dr. Pivko, phil. Breznik in med. Kecl.

— **Na ustanovnem shodu „Kluba slov. tehnikov“** v Pragi so bili izvoljeni v odbor: Predsednikom: strojnik Ciril Jekovec. Podpredsednikom: stavbnik Ivan Rus. Tajnikom: zemljedelski tehnik Srečko Celestina. Blagajnikom: zemljedelski tehnik Ivan Bydlo. Preglednikoma: France Jenčič, stavbnik, Ivan Presel, graditelj.

Dopisi.

Zibika pri Šmarju. Volilni shod, ki ga je sklical dež. poslanec g. dr. Hrašovec in na katerem je poleg prvega poročal tudi dr. poslanec g. dr. M. Ploj o svojem delovanju, se je vršil dne 22. t. m. ob prav lepi udeležbi na prostem pred staro šolo. Prišlo je nad 200 volilcev, samih vrlih kmetov, ki so z verno poslušali govornika. Predsedoval je shodu č. g. župnik Kranjc. G. dr. posl. dr. M. Ploj je poročal najprej o svojem državnozbornem delovanju, našel splošni položaj ter omenjal, zakaj so se borili in kaj so dosegli ljudski poslanci. Delali so nato, da se ljudsko-šolski pouk spremeni v tej smeri, da se v zadnjih letih posvečuje gospodarstvu in gospodinjstvu več pozornosti. Dosegli so, da se je odpravilo plačevanje pristojbin pri prevzemanju kmečkih posestev, da se je odpravila vinska klavzula, ki je našim vinogradnikom delala mnogo škode, da se dajejo vinogradnikom, ki prenavljajo svoje gorice, brezobrestna posojila ter da so prosti davka od vinogradov ne ne samo za 10, ampak za 15 let, da se je sprejel

zakon o kmečkih zadrugah, dalje, da se odpravijo vojaške vaje v 11. in 12. vojaškem službenem letu, da se odpise zemljiški davek ne samo po toči, ampak tudi po suši, mrazu in če je sploh uničena najmanj ena četrtna poljskih pridelkov; zahtevali so, da bi se zemljiški davek popolnoma odpravil, vsaj za one, ki nimajo nad 600 fl letnih dohodkov. Uvedla se je tudi postava proti pijančevanju, da namreč krčmarji ob sobotah in nedeljah ne smejo točiti žganja ter da je dolg pri krčmarjih na pijači neiztirljiv. Omenil je še, da se je govorilo v državnem zboru tudi o razmerju med Avstrijo in Ogrsko, ter da govori mnogo razlogov za in mnogo proti ločitvi; zato treba trezno premisliti. G. nadučitelj Strmšek stavi sledeča prasanja: 1. Ker zidanje šol kmeta jako flači, tako da imajo v nekaterih bčinah (slučaj sv. Ema!) ravno radi tega že nad 160% obč. doklad, ali bi ne bilo mogoče, da daje država občinam, kakor to daje vinogradnikom, v to svrhu brezobrestna posojila? 2. Streljamo zoper točo, a dostikrat ne pomaga nič, denar pa izmečemo. Ali bi ne bilo bolje, da se obrne ta denar v zavarovanje posestev, katero bi naj vzela v roke država ali dežela, da bi se pri nesreči dobilo vsaj nekaj odškodnine? 3. So ljudje, ki so se v kaki občini porodili, so par let doma, potem pa grejo v mesto, moški dostikrat v par letih vse zapijejo, pridejo v bolnišnice, hiralnice, ženske pa dobivajo otroke, 2, 3 in še več, in občina plačuj. Ali bi se ne moglo priti temu v okoliš? 4. Krvavo potrebna je okrajna cesta iz Pristave v Ložec. Naj se potegnejo za njo poslanci! — G. dr. Ploj obljubi, da bo nvaževal predložene želje. G. Kušec omenja, kako krivičen je kolkovni tarif, po katerem se za višje vsote plačuje primerno mnogo manj ko za nizke, kar je baš našemu kmetu na škodo. G. dr. Ploj odgovarja, da je vlada že izdelala novi tarif, ki ga v kratkem predloži. — G. dež. poslanec dr. Hrašovec govori o deželnem zboru ter pravi, kako težavno je tam delovati slovenskim poslancem, ker so v veliki manjšini, da pa so dosegli dosedaj že toliko, da jih večina mora upoštevati in poslušati. Z lansko obstrukcijo so dosegli, da je dež. odbor vzel v pretres prasanje o slov. kmetijski šoli ter da predloži isti v kratkem svoj načrt. Omenja, da so se potegovali za popravce cest, za regulacije rek in potokov, ter obljubi, da se bo potegnil tudi za okrajno cesto. Pristava — Ložec ter za regulacijo potoka Mestinja. Vspodbuja volilce, naj ostanejo vrli in značajni Slovenci, naj se osobito udeležujejo vseh volitev ter naj obveščajo svoje poslance o svojih željah in potrebah. — G. naduč. Strmšek stavi sila umestno prasanje, ali bi ne bilo mogoče, da se spremeni gospodarski pouk našega kmeta, ki ga opravljajo sedaj potovalni učitelji in ki je praktično brez vsake vrednosti, v tem smislu, da se nastavi pri vsakem okr. glavarstvu po en strokovnjak v gospodarstvu, ki bi nadzoroval gospodarstvo celega okraja ter povsod in vedno šel kmetu na roko z nasveti in poukom.

Politični pregled.

— **Dalmatinski Srbi.** Dne 17. t. m. so se sestali zastopniki vseh srbskih strank v Dalmaciji ter proglasili resolucijo, da Srbi pristajejo na reško resolucijo hrvatskih zastopnikov ter da hočejo z vsemi silami delati na združenje Dalmacije s Hrvatsko, a Hrvati jim morajo pripoznati ravnopravnost. Izvolil se je odbor v svrhu dogovorov z reškim odborom.

— **Svetovna razstava** bo l. 1910. v Bruslju.

— **Avstro-Ogrska** se je odzvala povabilu na mednarodni mirovni kongres v Haagu, kateri sklicuje ruski car.

— **Umrl je** ogrski poslanec Bartha, član neodvisne stranke Košutove.

— **Dne 26. t. m.** pride na Dunaj iz Petrograda ravnatelj ruskega finančnega ministrstva in carski svetnik Timirjašev. Kot ruski pooblaščenec počne z avstrijsko vlado dogovore za novo avstro-ogrsko-rusko trgovinsko pogodbo.

— **Državni zbor.** Z Dunaja poročajo, da se je treba pripraviti na eventualnost razpusta poslanske zbornice že zdaj, ker kaže vse, da se razpusti parlament še letos. Gautsch se je odločil, da razpusti drž. zbor še letos in razpiše še letos nove volitve, ako državni zbor ne odobri takozvanih „državnih potreb“ tičečih se predlog. Vlada dvomi, da dobi za te podloge potrebno večino.

— **Ogrske razmere.** Fejervary je s cesarskim pismom zopet imenovan ministrskim predsednikom. — Združena opozicija Košutova čaka, da v prihodnjem zasedanju državnega zbora ogrskega Fejervary razvije svoj program.

— **Dogodki na Ruskem.** Za dan 3. dec. je napovedan generalni štrajk, in delajo se priprave za revolucijo. Socijalisti delajo na to, da se s silo prepreči izvolitev poslancev v državno dumo.

— **Witte** hoče prevzeti predsedstvo novega ministrstva le, če se sklicanje državne dume odloži za dva mesca in reformira Baýginov volilni red v naprednem smislu.

— Carski ukaz dovoljuje rabo poljščine in litavščine kot učnega jezika v zasebnih šolah v poljskih pokrajinah. Samo v zgodovini in zemljepisju ostane ruščina učni jezik. — Tako se počasi na Ruskem dajejo Poljakom pravice.

— **Dopolnilne volitve.** Pri dopolnilni volitvi v državni zbor iz splošne kurije v Libercih dne 17. t. m. je bil izvoljen dr. Viktor Adler. — Pri dopolnilni volitvi deželnega poslanca iz skupine veloposeststva je bi enoglasno izvoljen kompromisni kandidat opat Korasek.

— **Položaj na Kreti.** Iz Carigrada poročajo: Pacifikacija na otoku Kreti je sedaj pričela tudi v francoskem okrožju. V okolici Sitije so ustaši odložili svoje orožje. Vendar je še mnogo ustaških čet na delu. Vendar so ustaši začeli obupavati, ker primanjkuje gmotna podpora iz Grške in je tudi prebivalstvo izgubilo navdušenje. Voditelji nastaje so spoznali, da so storili veliko napako, ko niso mesca julija hoteli sprejeti predlogov konzulov.

— **Na Gališkem** se je dne 23. t. m. vršilo 18 shodov za splošno in enako volilno pravico.

— **Na vseučilišču v Odesi** se je vršil pred nedavnim politični shod, obiskan od 8000 ljudi; sklenili so, bojkotirati volitve v državno durno.

— **V nekaterih krajih,** kakor v Kalabriji, Carigradu in Batumu so čutili zadnje dneve močne potresne sunke.

— **Loubet na Španskem.** Predsednik francoske republike Loubet je šel v Madrid; spremlja ga ministrski predsednik Rouvier.

— **Gibanje na Ruskem.** Zveza železničarjev je izdala na vse železničarje oklic, s katerim jih v svrhu politične borbe pozivlje na splošno stavko (štrajk).

— **Nevarnost iredente na tržaškem magistratu** je začela spoznavati tudi osrednja vlada. Vojno ministrstvo je namreč odvzelo mestnemu magistratu posle prenešenega delokroga glede mobilizacije ter jih izročilo namestništvu.

Raznoterosti.

— **Za slučaj vojske.** Zadnje čase so javnost mnogo razburjala neka razkritja, češ, da ni mnogo manjkalo in prišlo bi bilo do vojske med Nemčijo in Francosko, kateri slednji bi bila prišla v pomoč Angleška. Ker imamo kot zaveznica Nemčije nekatere dolžnosti v slučaju vojske, se je v avstrijskih nemških časnikih prav mnogo razpravljalo o tem, ali je Avstrija dolžna Nemčiji pomagati v vsakem slučaju, in nekateri so to zatrjevali. A dejstvo je, da je Avstrija zavezana pomagati Nemčiji samo, če bi Francoska in Angleška Nemčijo napadli. Če pa Nemčija koga napade, nimamo nobenih dolžnosti.

— **Dar predsednika Roosevelta japonski cesarici.** Singerjeva tovarna šivalnih strojev je, kakor se poroča „Timesu“ iz New Yorka, pravkar izdelala najlepši šivalni stroj, kar jih je kedaj izšlo iz te tovarne. Naročil ga je predsednik Roosevelt, ki ga hoče pokloniti cesarici japonski v zahvalo za prijazen sprejem Miss Rooseveltove na Japonskem. V pogovoru s slednjo je izrazila cesarica željo, da bi rada imela kak ameriški stroj, in Miss Rooseveltova je takoj sporočila to željo svojemu očetu. Vsi deli stroja, razun onih, ki imajo prenašati trenje (drgnjenje), so obloženi z zlatom. Na enem koncu stroja se nahajata v železju, z zlatom obloženem, grba Amerike in Japonske. Okrov stroja je iz mahagonskega lesa, oblečen s svilo in plišom v japonskih barvah. Ta originalni Singerjev šivalni stroj ponese poseben sel predsednikov na Japonsko.

— **Po nedolžnem obešen.** V Dakoti (Amerika) se je obesil nedavno Nemec Harzig. Našli so ga obešenega na nekem drevesu, na prsih pa je imel pritrjen listek, na katerem je bilo zapisano priznanje, da je pred 30 leti v Ohio umoril rojakinjo Grombach. Takrat je bil obsojen radi tega umora neki V. Sterling, ki so ga tudi obesili, dasi je še pod vislicami zatrjeval, da je nedolžen. Obešenec je imel v dokaz, da je res on izvršil zločin, okoli vratu privezan kos pajčolana, s katerim je pred 30 leti zadavil deklico. Po justifikaciji nedolžnega Sterlinga je morilec Harzig zbežal v Kolorado ter se oženil. Slučajno so se tja kmalu za njim priselili tudi nekateri ljudje iz Ohija. Harzig je mislil, da so mu na sledu, vsled česar je zbežal v Dakoto, kjer ga je lastna vest neprestano preganjala, da se je umikal ljudem, dokler se ni končno obesil.

— **Železnica 4810 m visoko.** Na najvišjo goro v Evropi, na Mont Blank napravijo železnico. Da bodo imeli izletniki vedno lep razgled, ne pojde zobokolnica nikjer pod zemljo, ampak se vzpenja ves čas nad skalami. Do sedaj so rabili hribolazci na vrh gore vsaj 14 ur naporne hoje. Od sela Chamonix do vrha je sicer le 12 km, a pot je tako utrudljiva, po snegu in ledu, da je vsak vesel, ki pride po štirinajstih urah do vrhne kočice, kjer plačaš za posteljo celih 12 frankov, za navaden obed 6 frankov! Dvema vodnikoma moraš plačati vsaj 150 frankov. Poslej odpadejo vsi ti izdatki, vožnja z železnico na Mont Blank bo dosti nižja, kakor vsi ti mnogobrojni stroški.

— **Mehikanski poslanik na Dunaju,** don Zenil, je umrl.

— **Vihar na severo-ameriških jezerih.** Od torka razsaja na velikih jezerih silen vihar. Po doslej dospelih poročilih se je na raznih mestih potopilo 11 ladij in je 12 oseb izgubilo življenje.

— **Golob na krsti generala Kondratenka.** Ko so pripeljali v odesko пристаниšče krsto s truplom slavnega generala Kondratenka, ki je umrl kot junak pri obrambi Port Arturja, se je vršila žalobna svečanost. Ko se je počela božja služba, je doletel na krsto mlad golob in ostal na njej. Pozneje je skočil s krste na ramo mornarju, ki je držal venec nad zglatvjem generala, in ostal tam do konca svečanosti. Četudi slučaj — karakterističen je.

— **50.000 delavcev brez dela.** Dne 19. t. m. so sklenila ravnateljstva vseh saško-tirinzkih tkalnic, da ustavijo z 28. t. m. delo v tovarnah. Tako bode 50.000 delavcev brez dela.

— **Simplonski predor** je sedaj popolnoma dovršen in se odpravi železnica med Švico in Italijo spomladi 1906.

— **4.265.822 prebivalcev** šteje po najnovejšem popisu ameriško mesto New-York. Solo obiskujočih otrok je nad 600.000.

— **Mož kot glavni dobiček.** Neki Newyordčan je napravil loterijo, katere glavni dobiček je bil on sam. Pod eno izmed števil je zastopan on, in katera dama zadene to število ali se tej številki vsaj najbolj približa, tista dobi njega za moža. Po inseratih ameriških listov opisuje se kot zelo interesantnega človeka in želi, da srečkajo samo inteligentne mlade in lepe dame. Zaključuje s vprašanjem: Kdo me hoče? In na to vprašanje skuša odgovoriti policija, ker je prišel inteligentni mnogostranski ženin s svojim ravnanjem z obstoječimi zakoni navskriž.

Loterijske številke.

Gradec, dne 21. novembra 1905: 3, 23, 78, 70, 18.
Dunaj, „ „ „ „ 11, 28, 89, 13, 31.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja povodom smrti naše nepozabne matere, gospe

Terezije Repič

nadučiteljve vdove

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo preč. gg. domačim duhovnikom, preč. gg. usmiljenim bratom, slavnemu učiteljstvu, miklavškim pevkam in pevcem za lepe nagrobnice in vsem, ki so spremili predrago pokojnico k večnemu počitku.

Sv. Miklavž pri Ormožu, 19. nov. t. l.

(540) 1 Zahlujoca rodbina Mikel.

Zahvala.

V tem letu sta me zadeli dve mučni boleznii. Po nesrečnem padcu na ledu zdrobil sem si kolenico in vnela se mi je ušesna mrena. Skoraj sem obupal, da bi kedaj še ozdravel. Po vestnem prizadevanju občnega gospoda dr. Vit Červinka, okrožnega zdravnika v Braslovčah, sem v obehslučajih popolnoma okreval. Prijetna dolžnost mi je, da se imenovanemu gospodu pristrčno zahvaljujem za njega izvrstno pomoč ter ga ob enem trpečim soobčanom najtopleje priporočam.

(545) 1 Janez Korber, posestnik v Letušu.

Lep, še nov mlin

pripraven tudi za kovačnico, zraven postaje Št. Vid pri Šmarju tik farne cerkve se proda zavoljo smrti. Cena 24.000 kron. polovica lahko ostane vknjižena na hiši. Podrobnije pove ANTON ARČAN, Št. Jurij ob južni železnici, vas Černolica

Št. 40.605
II 7548 1905.

Razglas.

Naročitev ameriških trt za plačilo iz združenih državnih in deželnih nasadov za nasadno dobo 1905/1906.

Štajerski deželni odbor imel bo za prodati v prihodnji spomladi iz združenih državnih in deželnih nasadov naslednje množine ameriških trt, in sicer:

1. 800.000 cepljencev, večinoma od rumenega šipona, laške graševine, belega burgundca, bele in rudeče žlahtnine, zelenčiča, rudečega traminca, renske graševine, muškatelca, cepljenih na riparijo Portalis, vitis Solonis ali rupestris Montikole.

2. 700.000 korenjakov od riparije Portalis, vitis Solonisa in rupestris Montikole.

3. Večje število ključev od zgoraj imenovanih treh podlag.

Cena trtam je:

I. 1000 komadov cepljencev 200 kron za imovite posestnike, 140 kron za vse druge.

II. 1000 komadov korenjakov 24 kron za imovite posestnike, 16 kron za vse druge.

III. 1000 komadov ključev 10 kron.

Deželni odbor si pridrži pravico, naročnikom od več kakor na 1000 cepljencev in 3000 korenjakov ali ključev zmanjšati naročeno množino trt, ravna se po številu oglašanih naročil.

Naročila na te trte naj se vložijo do 15. novembra t. l. naravnost na deželni odbor v Gradec ali pa skozi občinske urade, pri katerih se dobé v ta namen narejeni naročilni listi.

Občinski predstojniki morajo izpolnjene naročilne liste odposlati takoj deželnemu odboru v Gradec.

Naročila, ki se vložijo do 15. novembra, se bodo zbiral, in trte potem razdelile razmeroma med vse naročnike, ako jih ne bi bilo toliko, da dobi vsaki naročeno število.

Vse te trte se bodo oddajale le štajarskim posestnikom in morajo tudi oni naročniki, kateri vložijo prošnje naravnost na deželni odbor, do-
prinesi potrdilo od občinskega predstojništva, da imajo res vinograde v občini.

Cene veljajo na mestu, kjer se bodo trte odkazale, in se mora znesek izplačati pri prevzetju. Ako se trte odpošljejo po železnici, se bo znesek povzel. Stroški za zavitek in dovoz se bodo posebej zaračunili.

Na vsakem naročilu je natanko navesti: 1. ime (tako napisano, da se lahko čita), bivališče in stan naročnika; 2. davčna občina, v kateri se nahaja vinograd, ki ga hoče naročnik obnoviti; 3. vrsta trte (sorta), katero želi; 4. zadnja poštna ali železniška postaja.

Ako bi zaželjena vrsta pošla, bo se ona z drugo enako nadomestila, ako si naročilec tega odločno ne prepove.

Trte se morajo po naročnikih, ako mogoče osebno prevzeti, če se po železnici dopošljejo, pa takoj po sprejemu pogledati.

Pritožbe se morajo vložiti takoj na vodstvo; na poznejše pritožbe se ne bode oziralo.

GRADEC, dne 4. oktobra 1905.

(539) 1 Od štaj. deželnega odbora.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take priliko!

500 komadov za 1 gld. 95 kr.

Krasno pozlačena, precizijska ura, ki točno gre in ki se zanjo 3 leta jamči, z jako primerno verižico; moderna svilnata kravata za gospode; 3 jako fini žepni robci; lep prstan za gospode z imit. žlahtnim kamnom; jantarjev ustnik za cigarete; eleg. broša za dame (novost); 1 jako fino žepno zrcalo; usnj. mošnjček; žepni nožek s pripravo; par mašetnih gumbov; 3 gumbi za srajce, vse duple-zlato s patentiranim zaklepom; fin album z 36 najl. slikami; 5 šaljevih predmetov za stare in mlade; prav koristen spisovnik za pisma; 20 stvari za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, ki se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošilja z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 95 kr. Razpošilja se proti post. povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica

H. WACHTEL, Krakov 105.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

(541) 1

Pristnega =
Ljutomercana
letnik 1902, 1904 in 1905, pridelek iz lastnih vinogradov, ponuja v sodih od 56 l naprej po zelo ugodnih cenah
Ivan Kočvar, posestnik
v Središču, (Polstrau).

Dve zidani hiši

v Novicerkvi pri Celju, z opeko kriti, prva enonadstropna, druga pritlična, obe v dobrem stanu **proda županstvo** istotam. Pri vsaki je vrt za zelenjavo. 3-1

(520) 3-3

Lepa hiša

z veliko trgovino in gostilno se takoj proda.

Naslov pod: A. B. ured. „Domovine“.

In zopet gre glas po deželi

da se sloveče testenine iz novo-
-- zgrajene tovarne testenin --
Žnidaršič & Valenčič iz Ilirske
Bistrice dobe v vseh boljših
prodajalnicah jestvin po mestih
in po deželi.

(516) 20-3

V Radečah na Dolenjskem se proda

hiša

(gostilna) s hlevom in vrtom, en vinograd in
in njiva. — Vprašanja prevzema upravništvo
„Domovine“.

(530) 3-2

Sprejme se takoj

učenec

za trgovino mešanega blaga.

Franc Štiglic, Radovljica
Gorenjsko. (533) 2-2

(511/a) 104-4

Priprave za valjanje perila (valjarje), -- pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto

(514) 3-3

Trezen drug kočijaž

se išče za gosposko štalo. 15 glđ. mesečne plače in hrana. Naslov se izve v upravništvu „Domovine“.

Zdravega in poštenega dečka, kateri je do-
vršil ljudsko šolo, sprejme kot

učenca

trgovina Mihael Žmavc v Rajhenburgu.

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podeli za šolsko leto 1905/6 iz ustanove rajnega gospoda Franca Rapoca deveterim visokošolcem podpore v znesku 300 K.

Pravico do te podpore imajo dijaki slovenske narodnosti, posebno iz mariborskega in šoštanjkega okraja.

Prošnje za podporo, obložene s krstnimi listi, spričevali uboštva, spričevali o izpitih in z indeksi, naj se uložijo **pri posojilnici v Mariboru do 20. novembra t. l.**

V prošnji je oméniti, uživa li prošnik že od drugod kako podporo in v katerem znesku. Navesti je tudi študijski semester.

V MARIBORU, dne 23. oktobra 1905.

(548) 1

Ravnateljstvo.

HLODI

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto proti gotovini sledeče hlode na **kubični čevelj** franko državni kolodvor Ljubljana:

	vrsta I.	II.
Smrekove, jelkove in borove od 24 cm naprej, dolgosti 4, 5, 6, 7 in 8 metrov	K —'54	—'52
Bukove od 26 cm debelosti naprej, dolgosti m 2'20 in m 4'40	„ —'48	—'44
Hrastove od 28 cm debelosti naprej, dolgosti od 2 m naprej	„ 1'—	—'80

Ponudbe se sprejmejo za vsakršno število in je iste nasloviti na

(534) 100-2

tovarno za lesne izdelke
cesta na Rudolfovo železnico št. 47. Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

Zvezna tiskarna

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učitelstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošure, razglednice, hranilnice in zadržne tiskarsko stroko spadajoče stvari.

Zvezna knjigovoznica se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učitelstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljem za vezavo vsakovrstnih knjig v priznane trpežni izdeljavi. — Istotako se vežejo zapiski za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna. Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava priprosti kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galanterijska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z najraznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse posiljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdeljujejo hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim ali črnim tiskom po zelo nizkih cenah. Vzorci na razpolago. — Vezava različnih liturgičnih knjig, kakor „Missale Romanum“ itd. Solke in druge urade najtrpežnejše pisma, pristopne liste, menice itd.

v Celju

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

**Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja**

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) —59

Narodno srečkalno društvo „NADA“.

Pod tem naslovom osnovano društvo je namenjeno kupovati za malenkostne doneske članov raznovrstne srečke in premijske obligacije, iste upravljati, ter od morebitnih večjih dobičkov porabiti eno polovico k razdelitvi med svoje člane, drugo pa v korist bodočega slovenskega (hrvat.) vseučilišča v Ljubljani.

Iz društvenih pravil, odobrenih že tudi z razpisom c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 16. junija t. l., št. 7.681, dovoljujemo si navesti sledeče točke:

§ 1. „Nada“, narodno srečkalno društvo, ima svoj sedež v Ljubljani.

§ 2. Namen društva je kupovati za doneske društvenikov take v Avstro-Ogrskeje dopuščene zadolžnice, ki se izžrebajo s premijami, ter razdeljevati morebitne dobitke po določbah teh pravil.

§ 3. Društvo je osnovano, kadar se vpiše vsaj 1000 deležev po 1 kroni na mesec in obstoji iz toliko odsekov, kolikrat tisoč deležev je vpisanih. Ti odseki zaznamujejo se kot „prvi“, „drugi“ itd. odsek, ter se upravljajo vsak zase popolnoma ločeno, tako da udeležniki enega ne participujejo pri dobičku ali izgubi drugega odseka. — Zadnji odsek sme šteti tudi manje kot tisoč, vendar pa ne izpod 500 deležev.

§ 4. Društvo začne svoje poslovanje za vse odseke obenem in sicer onega dne, katerega razglasi odbor v ljubljanskem uradnem listu in v slovenskih dnevnikih. — Trajanje društva določeno je na dobo petih let od dneva, katerega je začelo poslovati.

§ 5. Društvenik je vsakdo, kdor vpiše vsaj eden delež po eni kroni na mesec ter se zaveže plačevati ta znesek šestdeset zaporednih mesecev. — Mesečni doneski smejo se plačevati tudi za več mesecev ali za vso dobo vkup.

§ 7. Vsak društvenik je dolžan vpisani svoj delež plačevati brez opomina in na svoje stroške društvenemu blagajniku v pogojenih obrokih. Troški, ki nastanejo društvu z opomini ali izterjevanjem, opravičeno je zahtevati, da se mu povrnejo ali pa odšteti jih od vplačanih deležev, ki se vsled tega skrijajo za dotični znesek.

§ 10. Najmanjši izžrebani dobitki ostanejo lastnina društva, istotako vsi večji dobitki do še edenkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic. Kar preostaja od dobitkov preko tega zneska, pripade v enakih delih društvenikom dotičnega odseka in zakladu za slovensko, odnosno hrvaško vseučilišče v Ljubljani. Ta zaklad upravlja mestna občina ljubljanska, kateri tudi pristojna pravica določiti, koliko se sme iz njega dovoliti vladi kot jedenkratni prispevek za ustanovitev vseučilišča. Vsa ostala vsota porabi se naj za ustanove dijakom slovenske in hrvatske narodnosti na vseučilišču v Ljubljani.

§ 11. Do izteka petih let porabljajo se najmanjši dobitki in od večjih svote do še jedenkratnega zneska nakupnega kurza premijskih zadolžnic v ta namen, da se nakupijo nove premijske zadolžnice. Kar preostane denarja iz večjih dobitkov, razdeli se med društvenike dotičnega odseka, ako znaša nanj pripadajoča vsota vsaj 12.000 K, v nasprotnem slučaju se pa plodonosno naloži ter razdeli še le takrat, kadar z obrestmi in novimi dobitki vred doseže gornji znesek. Dokler ni društvo glasom § 3. društvenih pravil definitivno osnovano, zastopa društvo, ima odgovornost in preskrbuje vse k ustanovitvi spadajoče priprave g. Ivan Hribar, župan ljubljanski.

Pomen novega društva bo, lahko rečemo, za ves naš narod, brez ozira na stranke, brez ozira na meje, gotovo velik; in da se res ves narod lahko udeleži, določili smo, da se delež z ozirom na svoto 60 K, itak že malenkosten, lahko plačuje tudi mesečno po 1 krono.

Mi ne zahtevamo nobenih žrtev; vsak mora takoj spoznati sam, da je pri tem ogromnem številu srečk, za vsak odsek posamezno, najceneje in strokovnjaško nakupljenih, ne samo vsaka izguba izključena, ampak da ima vsak društvenik že v slučaju le enega večjega dobitka ne samo ves svoj delež povrnen, temveč že znaten dobiček in da vrhutega šodeluje za podjetje, o katerega velevažnem pomenu je gotovo vsak zavedni Slovenec prepričan.

Priglasje sprejema že od danes naprej Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Radi enostavnosti, prihranitve poštnine itd. dovoljujemo si priporočati sl. uradom, društvom in drugim korporacijam, da nam naznanjajo svoje pristopajoče člane v enem skupnem seznamu, obsegajočem število deležev in imena zadržnikov.

LJUBLJANA, oktobra 1905.

Pripravljalni odbor:

Ivan Hribar, župan ljubljanski, predsednik.

Aleks. Hudovernik, c. kr. notar. — **Robert Kollmann**, veletržec. — **Dr. Valentin Krisper**, odvetnik. — **Dr. Josip Kušar**, odvetnik. — **Josip Lenče**, veleposestnik. — **Ladislav Pečanka**, bančni ravnatelj. — **Ubald pl. Trnkóczy**, lekarnar. — **Alojzij Vodnik**, hišni posestnik. (546) 1

Tomaževa žlindra

je vsled obile vsebine fosforove kisline najboljše in ob enem najcenejše umetno gnojilo za vinograde in travnike.

Zvezdna znamka

To gnojilo se še sedaj lahko troši površno na **jesensko setev** in se tudi že sedaj lahko za **spomladno setev** na praho troši.

Poučne spise, navodila o uporabi in ponudbe pošilja

P. Majdič, trgovina z železnino „MERKUR“, Celje

zastopnik Tomasovih tovarov z. z o. p. v Berolinu. (536) 4-2

Gostilnica

v celjskem „Narodnem domu“
se odda s 15. decembrom t. l.

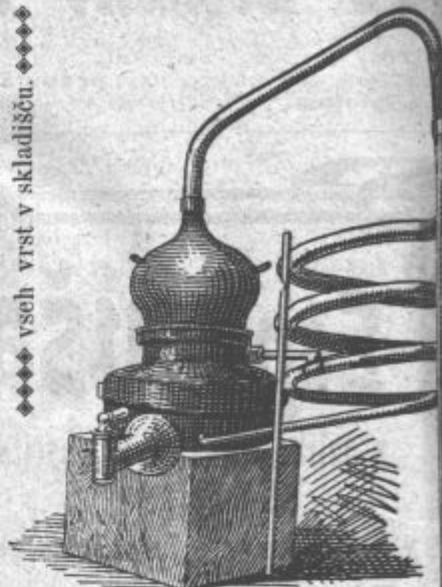
Ponudbe sprejema posojilnica v
Celju do 4. novembra 1905.

(547) 2-1

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

♦♦♦♦ vsch vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Demetrij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegova stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu. (238) 50-47

Izurjena

prodajalka ali blagajničarka

išče službe s 15. januarjem.

Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom „Domovine“ v Celju. (523) 3-3

(511/b) 104-4

Blagajnice varne pred ognjem
in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljše izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorec so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. ...

Kemična pralnica oblek

H. Volk Šoštanj.

Vsled bližajočega zimskega časa, bo treba odložiti poletne obleke, v katere se je nabralo neštivilno prahu, madežev in različnih bolezenskih kali (bacil), in vsled tega se obleka lahko čez zimo pokvari in zaplesni, tako da za drugo leto sploh več za rabo ni.

Ravnotako je morda zimsko obleko, katera je zamazana in morda celo zaduhlo smrdi, da je človeku ostudna, tudi potrebno popolnoma očistiti, kar je pa le mogoče, če se popolnoma opere. Priporočam se za takšno pranje raznovrstnih oblek za gospode in gospe, raznih kožuhov in itd., zagotavljam solidno delo, katero se točno v teku tedna zgotovi, kar mi je mogoče izvršiti brez strahu konkurence, ker imam naj-novejše stroje na parno in električno silo.

Pojasnili na zunaj pismeno in pri gospodih zastopnikih: Ljntomer: pri gosp. Srečku Vršič, trgovci; Št. Jurij ob juž. žel.: pri g. Janezu Guzej, kmetijsko društvo. Celje: pri gospodu

Josip Hočevanju, krojaču

Kolodvorska ulica.

(510) 7-4